

นักศึกษาที่มีความ ดันท์ ดันม ด้วย เป็น อย่าง มาก
 ก็เพราะว่าได้มีการจัด ตั้งโรงเรียนศิลปากรขึ้น
 ณะคุณ ทรชนจะไป เป็น ครูประจำ ที่โรงเรียน น
 ักด้วยความรักความอาลัย ประกอบกับความสนใจ
 ในวิชาการบินด้วยแล้ว ดัดดาจึงลาออกจาก
 โรงเรียนเบญจมราชวิทยาลัย มาเข้าโรงเรียนศิลป
 ากร แต่เป็นนักเรียนในแผนกตรียางคดีศิลป์ ไม่
 ได้เรียนในทางนาฏศิลป์

จุด เริ่มต้นทำให้อดดา ได้เป็น คัดบั้น เอก
 ทางแสดงละครในกาลต่อมาคือ ในสมัยนั้น
 คุณหลวงวิจิตรวาทการ เป็นอธิบดีกรมศิลปากร
 ท่านผู้มีความตั้งใจ อย่างดีที่จะจัด ให้มีการ
 แสดงละครของกรมศิลปากรขึ้น โดยให้นักเรียน
 ศิลปากรนั้นเองเป็นผู้แสดง ทั้งนักเพื่อส่งเสริม
 ศิลปวัฒนธรรมของไทย และส่งเสริมให้กิจการ
 ละครได้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น ฉะนั้นในคราว
 จัดงานวันเกิดของท่านครั้งหนึ่ง คุณหลวงวิจิตร
 วาทการจึงจัดให้มีการ แสดงละครขึ้น เป็นการรื่นเริงภายใน
 โรงละครกรมศิลปากร และถือโอกาสคัดเลือก
 เด็กตัวละครไปด้วยในตัว เรื่องที่เรารู้แสดงในวัน
 นั้นคือเรื่อง "เวณีสวานิช" บังเอิญยังขาดตัวละคร
 อยตัวหนึ่ง คือ ตัวพวยเมื่อง ไม่มีใครสามารถ
 เล่นได้ถึงบทเพราะเป็นชายชราๆ ชายที่ชื่อเมณฑกษณะ
 ทำท่าและวาจาเข้มแข็ง ดัดดาได้ถูกจับตัวเข้า
 แสดงในบทนี้ อาศัยที่เธอมีปฏิภาณดี สมองไว

จำบทไว่เร็ว ประกอบกับทุ่มเทอารมณ์ลงไป
 เหวดเด่นโดยไม่รู้จักตัว การแสดงของเธอจึงเป็น
 ที่พอใจของคนหลวงวิจิตร วาทการเป็นอย่างมาก ดัง
 นั้น เมื่อคุณหลวงวิจิตร ได้เริ่มการแสดงละคร
 ด้วยเรื่อง "เดื่อคัสพรหม" เป็นเรื่องแรก ดัดดา
 จึงได้รับเลือกให้แสดงในบท มังมหาราชาท แม่
 ทักษะมา แล้วก็ได้แสดงในเรื่องต่อๆ มาอีก
 หลายเรื่อง เช่น เป็นพระเจ้ากรุงธน ในเรื่อง
 "พระเจ้ากรุงธน" เป็นเจ้าหญิงแสนหวี ในเรื่อง
 "แสนหวี" เป็นพระขรรษา ในเรื่อง "มหาเทวี"
 เป็นเจ้าหญิงยพดี ในเรื่อง "เบญจเพศ" เป็น
 พวงเงิน ในเรื่อง "อนสรวยไทย" และเป็นพ่อ
 รุณผาเมือง ในเรื่อง "พ่อรุณผาเมือง" เป็นต้นจะ
 สังเกตเห็นได้ว่าการแสดงละครของกรมศิลปากร
 ส่วนมาก ดัดดาได้รับบทบาทเป็นตัวชายชาย ที่
 แสดงเป็นนางเอกมួយ ๒ ครั้ง คือแสดงเป็นตัวเจ้า
 หญิงแสนหวีครั้งหนึ่ง กับแสดงเป็นเจ้าหญิงยพดี
 อีกครั้งหนึ่ง แต่บทบาทที่สร้างชื่อเสียงให้ดัดดา
 อย่างสูงสุดในเวลานั้นก็คือการแสดงเป็นตัวเจ้า
 หญิงแสนหวี นั่นเอง ในฐานะที่เธอเป็นนักเรียน
 ทางแผนกตรียางคดี แต่สามารถแสดงละครได้เป็น
 อย่างดีนั้น ดัดดาถือว่า เพราะได้รับการอบรม
 วิชานาฏศิลป์ จากคุณหลวงวิจิตรวาทการ กับ
 คุณหญิงประภาพรรณ วิจิตรวาทการ โดยตรง
 คุรุทอบรมวิชานาฏศิลป์ให้ ดัดดาออกจากท่านหง

ต้องตั้งแถวแล้ว ก็หม่อมคร (นางคูน ภรรยา
วิถ) ครตมต ยมคปต ครมตต คงประภัสสร
(ครหมั่น) ซึ่งเวदानยงวราชการอยู่ในกรม
ศึตปากรเป็นคณ

ในระหว่างที่เรียนในโรงเรียนศึตปากร ดัด
คาได้มีโอกาสเดินทางไปประเทศญี่ปุ่น โดยทาง
โรงเรียนศึตปากร จึงตั้งไปแสดงวัฒนธรรมไทย
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ เมื่อกลับมาได้ศึกษาต่อจน
จบการศึกษา (มัธยม ๘) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓
ภายหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว ก็ได้รับราชการ
เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนศึตปากรพักหนึ่งจึงได้ลาออก
จากราชการเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖

เมื่อการละครของเมืองไทยเริ่มเฟื่องฟูขึ้น
อีกอย่างหนึ่งในระยะเวลาดังกล่าว ดัดคา
จึงได้จัดตั้ง คณะละคร ของเธอเอง ขึ้นแสดง บ้าง
ที่แรกก็มีความสนใจที่จะเล่นกันอย่างสนุกสนานเพราะ
ความรักในศึตปามากกว่าที่ ยึดถือเป็นอาชีพ ยิน
และเห็นว่า บรรดาญาติ ๆ ทาง ฝ่าย ดำมี ของเธอ
(คุณประสิทธิ์ ศึตปบรรณ) ก็เป็นผู้ที่ผ่านงาน
ละครมาแต่เป็นส่วนใหญ่ คุณประสิทธิ์เองก็เป็น
นักดนตรีมือช้อ ฉะนั้นจึงเห็นควรที่จะให้แสดง
ความสามารถกันบ้าง คณะละครของดัดคา

ให้ชื่อว่าคณะศึชยเกาศึตปากร แต่ภายหลังได้
เปลี่ยนเป็นคณะศึทวตตามความนิยมของผู้เรียก
เรื่องแรกของคณะนี้ คือเรื่อง "ศึทวต" ของ
"แสงทอง" เรื่องที่สองคือ "เกยรตศึทวต
ของข้า" ของเธอเอง และได้แสดงต่อมาอีก
หลายเรื่อง เรื่องเด่น ๆ ของคณะศึทวต ก็คือ
เรื่อง "เวียงฟ้า" "มนต์นาคราช" "ความ
พยายาม" และ "ชบวณเด็กรุ่น" เป็นต้น ในระยะต่อ
มาเมื่อเห็นว่าการละครที่เธอทำด้วยความเจริญ
รุ่งเรือง จึงจัดตั้งเป็นบริษัทขึ้น ชื่อว่าบริษัทวิทยากร
จากนี้ มีคณะอยู่ในสังกัด ๒ คณะคือ คณะ
ศึทวต และคณะดัดคาศึตรสุนทร ผู้ที่ให้ความ
ร่วมมือด้วยอย่างเข้มแข็งและเกิดชวกรรม กุมก
จันทร์เรือง สด ภิรมโรหิต และหม่อมมานิตย์
นเรศวร แต่ในปัจจุบันนี้ คณะศึทวตและคณะ
ดัดคาศึตรสุนทรได้หยุดพักการแสดงเสียแล้ว ซึ่ง
ดัดคาได้ให้เหตุผลว่า เป็นเพราะได้รับความ
กระทบกระเทือนจากอุปสรรคหลายด้าน ซึ่งล้วน
แต่เป็นเรื่องยุ่งยากใจ จึงตัดสินใจหยุดพักชั่วคราว
การแสดงละครของดัดคาในระยะหลัง ๆ นี้
เธอได้แสดงใน บทบาท หนัก ๆ เป็นสำคัญ
ทั้งนี้เพราะต้องรับงานกำกับ การ แสดง ด้ว

หลายเรื่องด้วยกัน เธอได้แต่งละครเพียง ๓ เรื่องเท่านั้นคือ แต่งเป็นพระนางดีเฟ ในเรื่อง "เกียรติศักดิ์-รักของชา" เป็น เจ้าหญิงเวียงฟ้า ในเรื่อง "เวียงฟ้า" และเป็นแม่แมกเบธ ในเรื่อง "แมกเบธ" อย่างไรก็ตามผู้ไปชมการแสดงของดัดดาในระยะหลังๆ นั้น คงจะเห็นว่า ดัดดา ได้เปลี่ยน แบบแผน การ แต่ง ใน สมัยก่อนๆ เสียเกือบทั้งสิ้น โดยได้แต่งบทบาทตามหลักของการแต่งละครดังกล่าว การแต่งของเธอจึงเต็มไปด้วยชีวิตจิตใจ ชวนให้ผู้ดูดำคณิณีตไปว่า นอกเวทีละคร ชีวิตจิตใจของเธอคงเหมือนกับตัวละครในเรื่องนั้นจริงๆ เท่าที่ทำงานละครมาแล้ว ดัดดา รู้สึกว่าละครที่เธอชอบมากที่สุดคือ เรื่อง "ความพยายาม" "ขบวนการ" และ "ซัลกา" และแม้ว่าปัจจุบันนี้ดัดดาจะ ได้หยุดพัก การ แต่งละครเวทีแล้วก็ตาม บรรดาผู้ชมที่ชื่นชอบเธอยังเพราะได้รับการอบรมสั่งสอนจากเธอยังก้าวหน้าอยู่ในโลกละครเวทีนอกหลายคน เช่น ด.อาสนจินดา สวัสดิ์ วัฒนาธิ อุโฆษ จันทร์เรื่อง วิถี สันนิรัตน์ และอดิศักดิ์ เกวตุนนทน์ เป็นต้น

ในด้านการศึกษาทางวิทยาฯ ดัดดาก็

ยังคงแต่งอยู่ในคณะบริษัทกุ่มกุ่ม จำกัด ทางสถานวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และในคณะของเธอเอง คือคณะ "ศิลป์สมิต" ซึ่งแต่งอยู่ทางสถานีวิทยุทดลอง ๓ ป.ณ. ดัดดาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างในการแต่งละครเวทีกับละครวิทยุว่า การแต่งละครบนเวทีนั้น ต้องแสดงความรู้สึกออกทางเสียงลักษณะท่าทาง ซึ่งคนดูสามารถจะเข้าใจได้ง่าย ส่วนการแต่งทางวิทยุ นั้น ต้องทุ่มเทความรู้สึกออกทางเสียงทางเดียว ซึ่งนับว่าเป็นการยากกว่าการแต่งบนเวทีที่จะทำให้คนฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามไปเหมือนกับเห็นและผู้แต่งจริงๆ แต่อย่างไรก็ดี ดัดดากล่าวว่า การแต่งละครทั้งสองประเภทนี้ เธอแต่งอย่างทุ่มเทความรู้สึกทั้งหมดลงไปในตัวละครทุกเรื่อง นับเป็นวิชาเดียวที่จะทำให้แต่งได้เป็นอย่างดี

ในวัย ๓๐ ปี ดัดดาผู้มั่งคั่งทวยหาวยังคงสดสวยอยู่เช่นเคย แม้ว่าเธอจะเป็นผู้ที่ผ่านชีวิตสมรสมาแล้วเป็นเวลาดัง ๘ ปีก็ตาม ดัดดาสมรสกับประสิทธิ์ ศิลปบรรณานักดนตรีและนักแต่งเพลงกลอนกลอน มีชื่อคนหนึ่ง ของเมืองไทยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ ปัจจุบันหมั้นกับ

กัน ๒ คน บุตรคนโตเป็นชายอายุ ๗ ขวบ คน
 เด็กเป็นหญิงอายุ ๖ ขวบ สำหรับบุตรคน
 เด็กนี้เขารู้ว่าจะชอบในทางร้องรำทำเพลง แต่
 ดัดจริต ความตั้งใจว่าจะไม่ยอมให้บุตรของเธอ
 เจริญรอยตามเธอเป็นอันขาด นอกจากจะอบรม
 ให้บ้างเป็นวิชาพิเศษ เมื่อซาฟเจ้าได้มีโอกาส
 สันทนาการ เธอรู้สึกว่าการติดตามเป็นศัลยแพทย์
 มรรยาทอันงดงามอ่อนหวานและไม่ถือเนื้อถือตัว
 เลย เธอเป็นผู้ที่มีความจำใจอยู่บนใบหน้า
 เสมอ ชีวิตภายในบ้านของเธอเวทนา นอกจาก
 จากกิจวัตรที่จะต้องเอาใจใส่ดูแลบ้าน และอบรม
 บุตรแล้ว สิ่งที่เธอชอบทำในยามว่างก็คือ แต่ง
 เนื้อเพลงตามทำนองของคุณประสิทธิ์ คำนำ หรือ
 ไม่ก็เขียนบทกวีร้อย หนึ่งร้อยกับภาพยนตร์ชอบ
 เรื่องชีวิตหนัก ๆ แต่ภาพยนตร์เพลง-ระบำก็ดู
 เหมือนกัน เพื่อประโยชน์ในการทำบทเพลงให้

ละคร ถ้าหากเป็นพ่อเข่าตั้งคมได้ เต็มใจสนใจ
 นัก การกีฬาชอบแบดมินตัน ชอบการท่อง
 เทียวแต่ไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินไป ภาคเหนือของ
 ประเทศ โดยไปถึงต่าง-เชียงใหม่-เชียงราย
 สี่ประจําใจมี ส้มหมู - ฟ้า - เขียวชอบดื่มน้ำ
 ดอกไม้ที่เธอรักมีดอกดัดดาและดอกหีบ เพดงู
 ชอบร้องมีเพลง " ความรักร้องเรียก " ซึ่งเธอ
 แต่งเนื้อเอง กับเพลง " ดมหนาว " อดมกค
 " ต้องการเห็นคน ทุกคน ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน
 ไม่ต้องการเป็นศัตรูกับใครเลย " กับ " อยาก
 ให้ชีวิตคิดเป็นรุ่งโรจน์เท่าเทียมคิดเป็นในต่างประ
 เทศ "

ลัดดา (สารดาชน) ศิลปินระเล
 ๓๓๕ ถนนบริพัตร

" ชาติตรี "

วิชัย ไททองคำ
 กนกปถ ๓๓ พิชัย
 (๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๓)
 ผักบุ้งพิชิตต์ ๓๓๖๖ ๑๑๖๓ ๑๑๖๓
 ๑๖๓๓ ๑๖๓๓ ๑๖๓๓

